

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-792-1090
Dok.: RAJ41182

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 51 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 28. oktober 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 51 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, om en kvinde, der i Danmark udnyttes som slave, fx til sex, under trusler om vold og tvang, er omfattet af reglerne for ofre for menneskehandel, uanset hvordan hun er kommet til Danmark.”

Svar:

Efter straffelovens § 262 a om menneskehandel straffes den, der rekrutterer, transporterer, overfører, huser eller efterfølgende modtager en person, hvor der anvendes eller har været anvendt f.eks. ulovlig tvang, frihedsberøvelse eller trusler, med henblik på udnyttelse af den pågældende ved bl.a. kønslig usædelighed. Bestemmelsen omfatter både grænseoverskridende handel med mennesker (dvs. hvor personen fra udlandet kommer til Danmark) og handel med mennesker internt i Danmark, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 2952.

Det bemærkes, at der efter omstændighederne vil kunne være tale om f.eks. voldtægt (jf. straffelovens § 216) eller samleje opnået ved anden ulovlig tvang end vold eller trussel om vold (jf. straffelovens § 217), hvis personen som anført i spørgsmålet udnyttes til seksuelle forhold under anvendelse af vold eller trusler.

Med hensyn til beskyttelse af ofre for menneskehandel kan det oplyses, at der både i retsplejeloven og i administrative bestemmelser findes en række regler, der har til formål at beskytte ofre for kriminalitet, herunder ofre for menneskehandel og voldtægt.

Efter retsplejelovens § 741 a kan der således bl.a. i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 216 og 262 a beskikkes en bistandsadvokat for forurettede. Bistandsadvokaten har til opgave at støtte forurettede under afhøringen hos politiet og i retten samt at yde bistand ved afgørelsen af eventuelle erstatningskrav. Herudover kan bistandsadvokaten efter omstændighederne yde rådgivning om særlige hjælpemuligheder, yde personlig støtte og vejledning og varetage andre opgaver for forurettede af mere almen karakter. Bistandsadvokaten har endvidere adgang til at overvære afhøringer af den forurettede såvel hos politiet som i retten og har ret til at stille yderligere spørgsmål, jf. retsplejelovens § 741 c.

Der er endvidere i bekendtgørelse nr. 1108 af 21. september 2007 (om politiets og anklagemyndighedens pligt til at vejlede og orientere forurettede i straffesager og til at udpege en kontaktperson for forurettede) fastsat regler om, at der i sager om grovere overtrædelser af straffeloven, hvor vold, trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, og ved sædelighedsforbrydelser hos politiet eller anklagemyndigheden skal udpeges en kontaktperson for forurettede, såfremt det må forventes, at den forurettede skal afgive forklaring som vidne i retten.

Kontaktpersonen, der skal udpeges i forbindelse med første afhøring eller snarest herefter, skal hjælpe og støtte, når forurettede henvender sig til politi og anklagemyndighed, herunder give vejledning og information om forurettedes retsstilling og om sagens gang og forventede forløb samt om beskyttelsesregler i forbindelse med fremmøde i retten.

Herudover indeholder retsplejeloven regler, der bl.a. giver mulighed for at beskytte ofre i forbindelse med afgivelse af forklaring i retten, f.eks. om dørlukning og om afgivelse af forklaring, uden at den tiltalte er til stede.

For så vidt angår udlændingelovens regler om ofre for menneskehandel har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, der har oplyst følgende:

”Udlændingelovgivningen indeholder særlige regler og tilbud rettet mod handlede udlændinge. Disse initiativer blev gennemført ved en ændring af udlændingeloven, der trådte i kraft den 1. august 2007. Lovændringen udmøntede bl.a. en række tiltag fra regeringens Handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010.

Efter udlændingeloven er handlede udlændinge omfattet af lempe- de udvisningsregler, ligesom der fastsættes en længere udrejsefrist på op til 100 dage (refleksionsperiode) for de pågældende, hvis de skal udrejse af landet. Handlede udlændinge, der skal udrejse, tilbydes en forberedt og individuelt tilrettelagt hjemsendelse, som både består af aktiviteter her i landet og et reintegrationsforløb i hjemlandet. Refleksionsperioden skal bruges til at forberede de pågældende på livet efter hjemrejsen, og i løbet af perioden tilbydes som led heri særlig støtte i form af bl.a. en kontaktperson, udvidet sundhedsbehandling og psykologhjælp samt udvidet adgang til ophold på krisecenter.

Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at det kan lægges til grund, at udlændingen har været udsat for menneskehandel.

Denne vurdering foretages af Udlændingesservice bl.a. på baggrund af politiets vurdering – hvis den pågældende allerede har været i kontakt med politiet – og på grundlag af informationer fra NGO'er, der også måtte have haft kontakt til udlændingen, samt sagens øvrige oplysninger.

Om en udlænding kan anses for at være omfattet af udlændingelovens regler om menneskehandel afhænger ikke af, på hvilket grundlag udlændingen er indrejst i Danmark. Det afgørende er, om udlændingen er indrejst her i landet som led i menneskehandel.”